

A young girl with dark hair in pigtails, wearing a pink sweater and dark pants, stands in a dark, dense forest. The trees are tall and thin, with dark foliage. The ground is covered in a light-colored material, possibly snow or dry leaves. The overall atmosphere is mysterious and slightly eerie.

Runar Bang

Jagten på Juliana

Tre i et træ

Jagten
på Juliana

Jagten på Juliana

Tre i et træ

Skrevet af Runar Bang
Illustreret af Eldbjørg Ribe

 LOHSE

Indhold

Kapitel 1

Pigen i hytten side 6

Kapitel 2

En engel som følger mig hver dag side 11

Kapitel 3

Elias og ravnene side 18

Kapitel 4

Rygter og hemmeligheder side 22

Kapitel 5

Julianas historie side 26

Kapitel 6

Det nye Testamente side 30

Kapitel 7

Tyve og sultne løver side 34

Kapitel 8

Santa Lucia og pandelampen side 39

Kapitel 9

Den ukendte far side 42

Kapitel 10

Fædre andre steder side 46

Kapitel 11

Nøglen til skovkapellet side 50

Kapitel 12

På sporet side 55

Kapitel 13

Nytårsbrag side 62

Kapitel 14

Den store stygge ulv side 67

Kapitel 15

Kniven på struben side 74

Kapitel 16

Afsløret side 81

Kapitel 17

Fanget side 86

Kapitel 18

Alberto Rossi side 89

Kapitel 19

Op i flammer side 92

Kapitel 20

Det fuldkomne bedrageri side 95

Kapitel 21

Englevagt og gode venner side 99

Kapitel 1

Pigen i hytten

Det er langt hen på efteråret. Faktisk så langt, at der allerede har været nattefrost. De visne blade knaser under Tildes fødder, mens hun går gennem skoven. Hun er på vej ud til hytten i træet, hvor den hemmelige klub plejer at mødes – klubben, som Tilde, Erland og Steen har haft siden o. klasse. De efterforsker mystiske hændelser. Og så er de hjælpeledere i søndagsskolen. I klubben har de hemmelige navne, som de kun bruger ved deres møder, eller når de er ude på opgave. Tildes hemmelige navn er Bogfinken, fordi hun er så vild med bøger. Erland hedder Springfrøen, fordi han aldrig kan finde ud af at sidde stille. Og Steen hedder Skildpadden, fordi ... tja, du kan nok selv gætte hvorfor.

Men i dag går Tilde alene gennem skoven. Der ligger et tyndt lag is på bækken. Tilde sætter forsigtigt foden ned på den. Knirk knak! Isens sprøde lyd giver klar besked: »Træd ikke på mig!« Tilde springer i stedet over bækken. Hun kryber gennem tornekrattet og hen til den tykke, gode stamme.

»Jeg er så glad for dig,« siger hun og klapper træet på den grove bark. »I dag vil jeg skrive et digt til dig!« Med hurtige hjemmевante bevægelser klatrer hun op til den lille hytte i træet. Fåreskindene, som de har fået af Gamle-Hans, er varme og bløde at sidde på. Tilde læner sig op ad en pude og finder sin lille notesbog frem. Et eller andet kradser på taget. »Sikkert et eger,« tænker Tilde og tygger tankefuldt på blyanten.

»Mit store trygge træ, du bærer mig på dine arme,« siger hun sagte, mens hun skriver. »Sneen klæ'r dig snart i hvidt ...« Tildes mave rumler. »Nu rumler det i mine tarme,« skriver Tilde med en rynke i panden. Nu fortryder hun, at hun sprang morgenmaden over. Heldigvis har hun kakao med.

»Måske burde vi have et lille forråd her,« tænker hun. I det samme får hun øje på et brød og et syltetøjsglas på bordet henne i hjørnet. Tilde stivner.

»Er her nogen?« Tanken skræmmer hende. »Lyden fra taget; måske var det ikke et egerne?« Hun sidder helt stille i lang tid. Så hører hun lyden igen. Der er noget, der kradser på taget.

»Det lyder som noget, der er større end et egerne,« tænker hun, »meget større,« og det løber hende koldt ned ad ryggen. Hun lukker øjnene og tager en dyb indånding, mens hun prøver at tænke på noget, der kan give hende mod. Hun tænker på det store billede af Jesus henne i søndagsskolen og husker ordene, der står

nederst på plakaten: »Jeg er med jer alle dage.« Tilde tager endnu en dyb indånding.

»Jesus er med mig. Jeg behøver ikke være bange,« siger hun til sig selv. Hun åbner beslutsomt døren og vender sig hurtigt om. Oppe på taget ligger en bleg pige med sort hestehale og kigger på hende med trodsige øjne.

»Hvad laver du her?« spørger Tilde strengt. Pigen siger ingenting, men hun ryster lidt. Tilde bemærker, at hun kun har en tynd trøje på. Hun fornemmer, at der er noget galt.

»Fryser du?« spørger Tilde lidt venligere. Pigen nikker.

»Så kom indenfor.« Tilde peger på døren. Pigen springer ned på den lille platform foran indgangen. Inde i hytten får pigen lov at låne Erlands og Steens dyreskind, så hun kan få varmen. Tilde finder varm kakao frem fra rygsækken og giver pigen en kop. Pigen rækker hånden frem for at tage imod den. Trøjen glider

lidt op, og Tilde kan se et stort blå mærke på pigens underarm.

»Har du slået dig?« spørger Tilde. Pigen trækker hurtigt hånden til sig. Hun drikker stille af koppen et stykke tid. Så kigger hun Tilde lige ind i øjnene.

»Jeg er løbet hjemmefra, og nu kan jeg aldrig vende tilbage!«

Erland sidder hjemme og keder sig. Han har fået fri fra skole de sidste to dage, fordi han har været forkølet. I dag er det lørdag, og vejret er fint. Alligevel skal han blive inde.

»Jamen, mor. Det gør ondt i hele kroppen.«

»Det er lige præcis derfor, du skal blive indenfor. Du er syg, min ven.«

»Det gør ondt, *fordi* jeg skal være indenfor. Jeg bliver skør af at være inde. Jeg bliver ... jeg er *indesyg*.«

Men det hjælper ikke noget. Hans mor mener fortsat, at det skyldes forkølelsen. Men Erland ved, at

det er, fordi han har skullet holde sig i ro alt for længe. Han bliver vel ikke kaldt Springfrøen for ingenting.

Bing!

»Mor, der er en besked til dig!« Erland springer op og henter hendes telefon. Hans mor er i bad, så Erland læser beskeden: »Erland, jeg har brug for hjælp til lektierne! Hilsen, Tilde.« Det er en af deres hemmelige koder i klubben. Tilde har aldrig brug for hjælp til lektierne. I hvert fald ikke fra Erland. Denne besked betyder, at der er sket noget alvorligt, og at klubben skal samles i træhytten så hurtigt som muligt. Erland sætter en »vil ikke forstyrres-lap« på døren ind til sit værelse. Så trækker han i overtøjet og løber hen til Steen.

Kort tid efter er de alle samlet i hytten. Pigen fortæller, at hun hedder Juliana, men vil ikke fortælle, hvorfor hun er løbet hjemmefra. De tre venner forstår, at hun er bange.

»Jeg sneg mig om bord på et tog og sprang af, da toget kom her til Lillebæk,« siger Juliana. »Jeg har boet her i hytten i tre dage.«

»Men det er vores hytte,« siger Steen. »Du har ikke fået lov til at være her.«

»Skal hun så hellere fryse ihjel i skoven? Det er jo snart vinter!« Erland kigger irriteret på Steen.

»Der er ingen varme, vand eller toilet i hytten. Du kan bo hjemme hos os,« siger Tilde. Juliana smiler taknemmeligt, men ryster på hovedet.

»De voksne ringer bare til politiet, og så skal jeg tilbage igen. I må love mig, at I ikke fortæller til nogen,

at I har mødt mig,« siger hun alvorligt. Børnene ser overrasket på hinanden. Erland og Tilde nikker, mens Steen kigger skeptisk på Juliana.

»Jeg har en idé,« siger Tilde. »Min far arbejder i kirken, og han har en nøgle til en lille kirke, skovkapellet, som næsten aldrig er i brug. Der kan du bo.«

»Hvad? Er det rigtigt?« udbryder Juliana lettet.

»Må du virkelig låne din fars nøgler?« spørger Erland.

»Jeg spørger ikke,« siger Tilde. »Det er Jesus' hus, og Jesus tager altid imod børn.«

